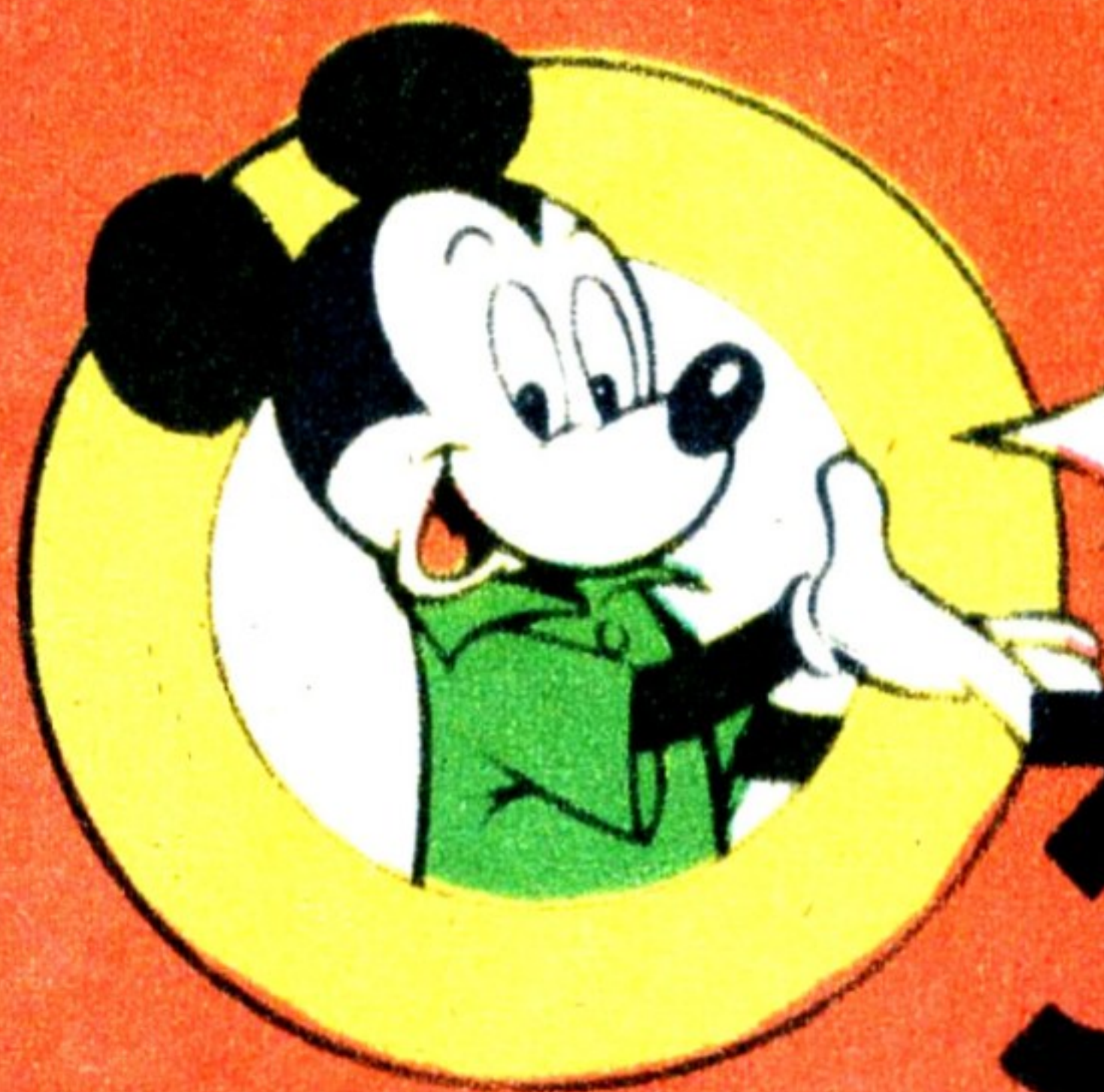

ИЗДАЈЕ
ПОЛУТРИНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 514

Микијев ЗАБАВНИК

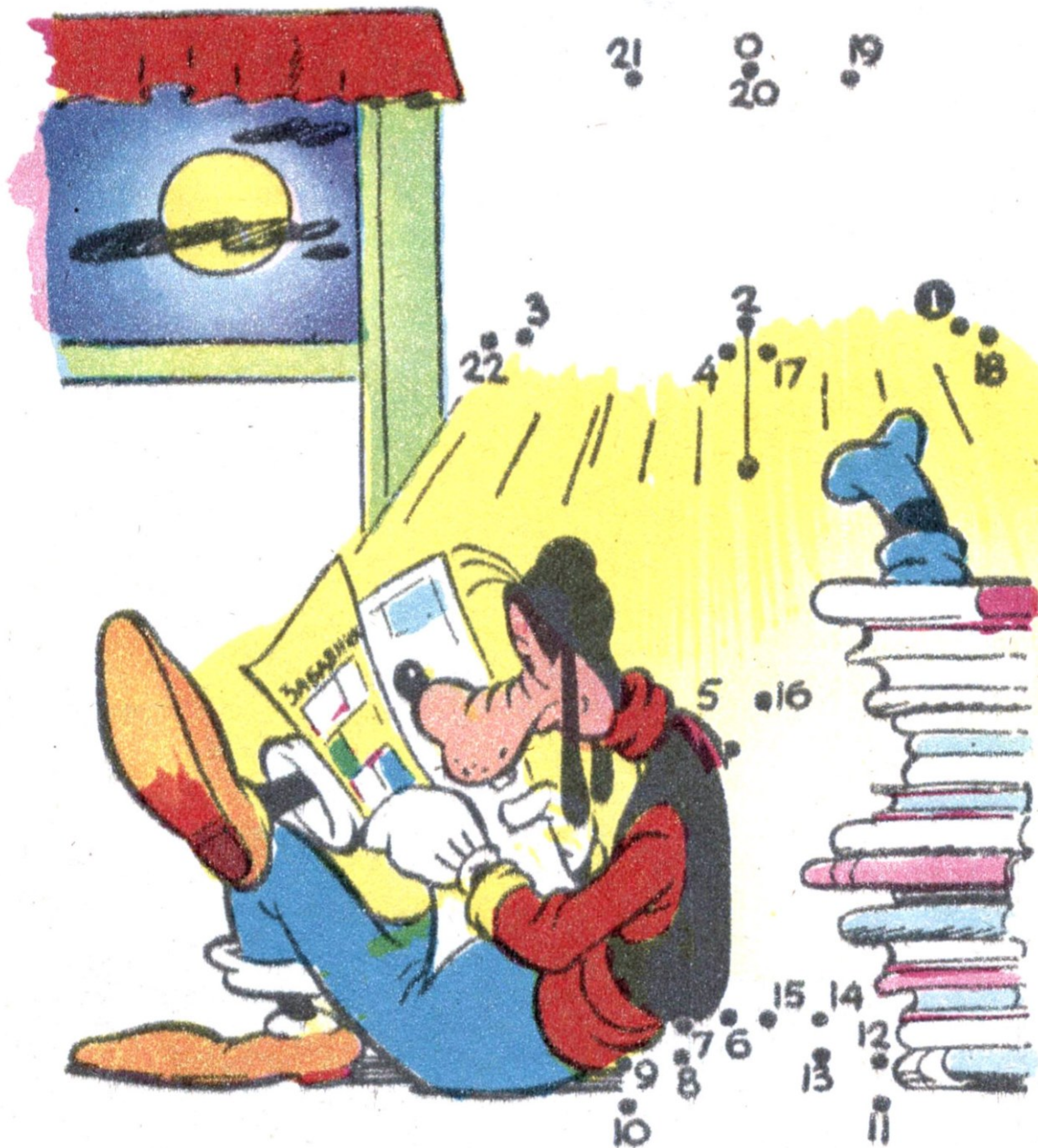
20. VIII 1984 • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА XI • ЦЕНА 30 ДИН.

КО КАЖЕ ДА ЈЕ СУПЕР-ШИЉА
СУПЕР? ЕВО, УХВАТИО САМ
ЦРНУ МРЉУ ПРЕ ЊЕГА!

ТАЧКА, ТАЧКА, ТАЧКИЦА...

КАКО ШИЛЉА ЧИТА „ЗАБАВНИК“ У МРАКУ?

Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање за младе „Политички забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Драган Марковић, руководилац ООУР Издања за младе Радомир Шошкић, (в.д.) главни и одговорни уредник Влада Булић, (в.д.), одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војковић.

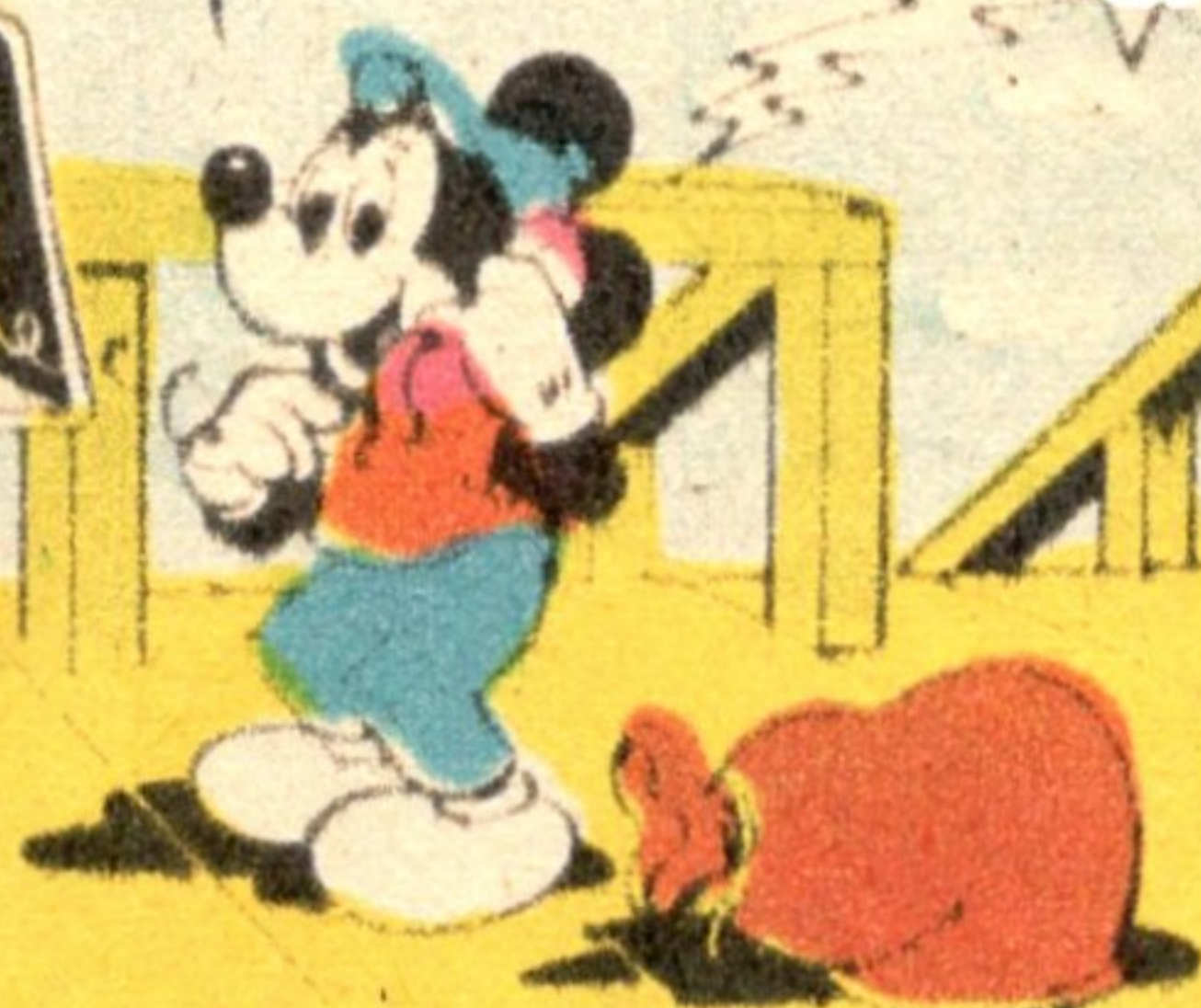
ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 330,00 дин., 6 месеци 660,00 дин., 1 година 1.320,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 990,00 дин., 6 месеци 1.320,00 дин., 1 година 2.640,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 80801-801-29728 уз обавезну наплату НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаје“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 21.–, СР Немачка ДМ 57.–, Шведска Шкр. 169.–, Француска Ффр. 174.–, Швајцарска Шфр. 46.– Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 80811-820-83-257300-80054 са обавезном наплатом: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштовански факс 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-534/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 30 динара. (C) Walt Disney Production

МИКИ: ЈЕДРЕЊЕ

АЛО, ШИЉО! ХО-
КЕШ ЛИ
СА МНОМ НА
ЈЕДРЕЊЕ?

ВРИО РАДО,
АЛ' ЈА НИКАД
НИСАМ УПРАВЉАО
САМЦЕМ НА
ЈЕДРА!

ТО НИЈЕ НИКАКАВ
ПРОБЛЕМ!
ЈА КУ ТЕ НА-
УЧИТИ!

ЗА ПОЛА
САТА ТЕ ЧЕ-
КАМ НА
ДОЉУ!

ОКЕЈ!
ВИДИМО
СЕ!

МИКИ ЈЕ БАШ ЧУДАН...
ЗОВЕ МЕНЕ НА ЈЕДРЕ-
ЊЕ, А ЈА ПОЈМА НЕМАМ
О ТИМ СТВАРИМА...

КАО,
МИКИ!

ДОБРО
ДОШАО,
ШИЉО!

ПАЗИ!

ИЈАО!

ФУУУУУУУУУШ!

ШТА ТО РАДИШ? УМАЛО
ИЗГУБИХ ГЛАВУ!

У
МЕЂУ-
ВРЕМЕ-
НУ...

ХММ! ОНА ЈЕДРИ-
ЛИЦА ИЗГЛЕДА ПРИ-
ЛИЧНО НЕСИГУРНО...

УЗМИ БРЗО СЕН-
ДВИЧ, ПРЕКИПЕ МИ
КАФА!

ФЛЕП!
ФЛЕП!

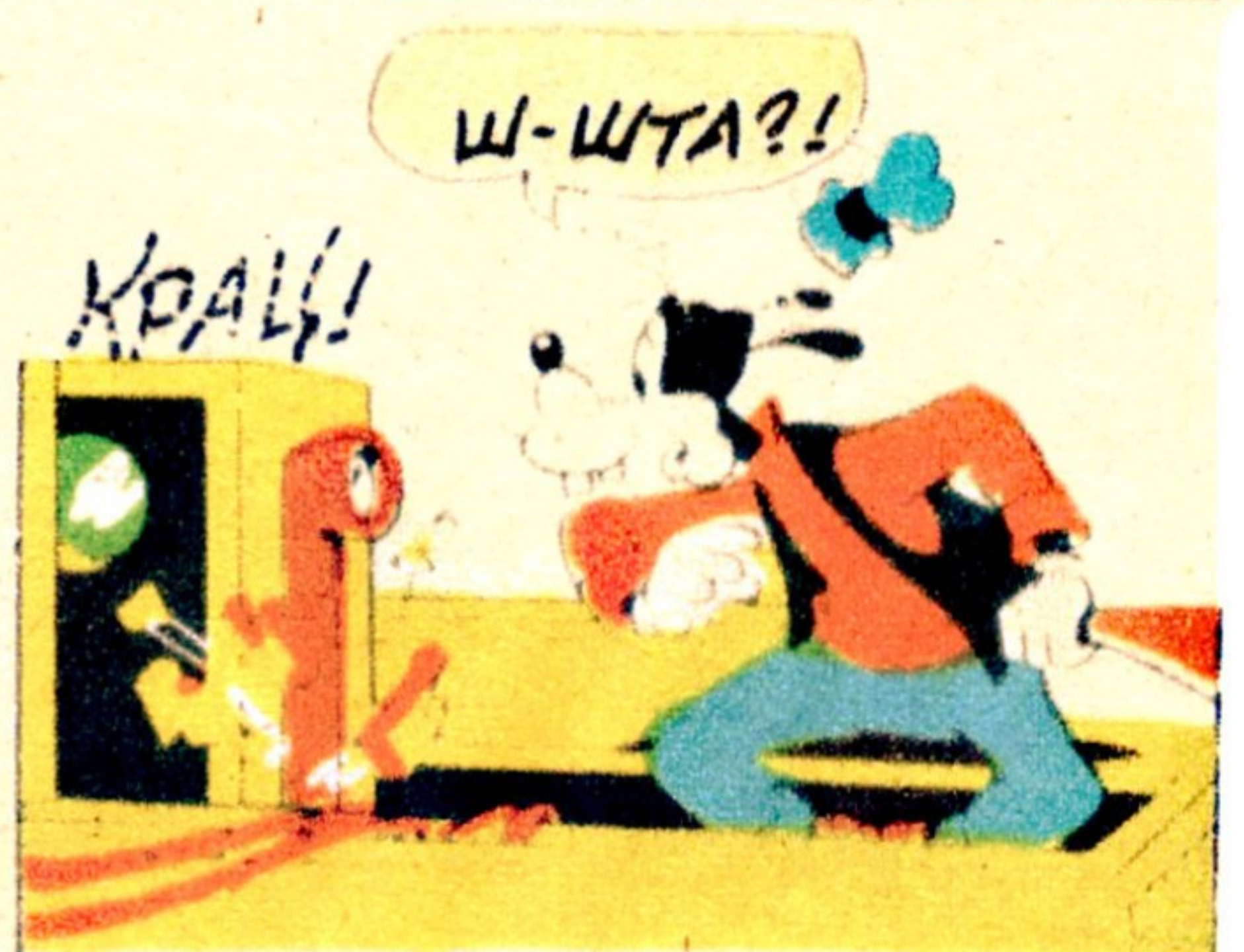
ПАФ!

ВУУУШ!

ПЛАФ!

ИЗВИНИТЕ, МОЛИМ ВАС! МОЈ
ПРИЈАТЕЉ УЧИ ДА УПРАВЉА
ЈЕДРИЛИЦОМ!

ФЛЕП!
ФЛЕП!

Стијајно Свезнање

ЖЕЛЕЛА БИХ ДА САЗНАМ НЕ- ШТО ВИШЕ О ДЕЈВИДУ БОУВИЈУ. ЦЕЦА ИЗ БРЕСТОВИКА

Дејвид Боуви је једна од најзанимљивијих и најнепредвидљивијих звезда светске рок-сцене.

Рођен је 8. јануара 1947. у јужном Лондону под именом Дејвид Џонс. Као дечак, у једној тучи, готово да је изгубио лево око, те је и након операције остао парализоване зенице. Након завршетка средње школе, Дејвид је радио као дизајнер у једној лондонској рекламной агенцији. У то време почиње да се бави музиком. Најпре је свирао саксофон у неким локалним полупрофесионалним саставима. Касније оснива састав са којим снима незапажен албум. Тада мења презиме да би избегао поистовећивање са Дејвидом Џонсом из познате групе Манкис (Munkies). Глума га изузетно привлачи тако да неколико година проводи у групи познатог пантомимичара Линдзија Кемпа. 1966. године излазе први Дејвидови синглови. Годину дана касније он се опробава и на филму, у једној споредној улози. Интензивно снима плоче, али не наилази на нарочит пријем. 1970. године објављује албум „Човек који је продао свет“ којим скреће пажњу широког круга публике на себе. У то време се жени британском манекенком Енџи, са којом годину дана касније добија сина коме дају име Зоуви. Дејвид наступа и промовише плочу са пратећом групом „Пауци са Марса“ („Спидерс Фром Марс“) и изазива одушевљење младих обожаваоца музике, али и ужасавање припадника старије генерације због свог необичног начина облачења. Фотографија Дејвидове породице на којој је он у дугој, женској одори обишла је свет.

Правна слава почиње са плочом „Зиги Стардаст и пауци са Марса“, 1972. године. На лондонском добротворном концерту исте године Боуви изазива одушевљење наговештавајући необичан театарлно изнијансиран сценски наступ. У тој ери великих успеха, сасвим неочекивано, Боуви након 60-дневне турнеје по Британији најављује своје повлачење са концертних подијума. Тада се прекида његова сарадња са „Пауцима“. 1974. године снима концептуални

албум „Дијамантски пси“. По изласку те плоче Боуви одлази за Америку. Две године живи у Лос Анђелосу. Крши своје обећање да се неће појављивати на концертима и прави турнеју по САД током лета 1974. На једном од тих концерата снимљена је плоча „Дејвид уживо“ која је достигла милионски тираж. Након успеха у Америци Боуви се 1976. године сели у Берлин и изазива скандал дајући врло спорне профашистички настројене изјаве. У пролеће исте године појављује се у филму „Човек који је пао на Земљу“. Затим следи мало затишје да би 1977. године снимио филм „Само жиголо“, а годину дана касније издао албум „Хероји“ који је врло успешно промовисао на светској турнеји. Од тада Боуви издаје сваке године бар по једну велику плочу од којих свака наилази на доста добар пријем. Повратак на светску рок-сцену Боуви је обавио у стилу какав доликује великој звезди: најпре са песмом „Људи мачке“ из истоименог филма Пола Шредера, а потом и својим одличним албумом „Заиграјмо“ са кога су скинути синглови „Кинеска девојка“, „Модерна љубав“ и „Заиграјмо“. Прошле године, након петогодишње паузе, Боуви је направио велику светску турнеју под називом „Озбиљна месечина“ на којој је само још једном потврдио да је једна од водећих личности светског рока. У међувремену појавила су се и два његова филма: „Глад“ и „Срећан Божић, Мистер Лоренс“, који пуне биоскопске дворане широм света.

Каква нова музичка изненађења припрема Боуви – то нико не зна.

БАКА КАТА: ЧЗБУНА НА ФАРМИ

...И МНОГИМ ЖИВОТИЊАМА ДАНАС ПРЕТИ ИСТРЕБЉЕЊЕ!

НАША ЈЕ ДУЖНОСТ ДА ПОМОГНЕМО ТИМ ЗАДНИМ ЖИВОТИЊАМА!

СЛАЖЕМ СЕ! САМО, КАКО?

ЗНАМ ЈЕДИНО ДА МОРАМО БРЗО ДА ДЕЛУЈЕМО!

ТО НАМ ЈЕ ДУЖНОСТ!

ТАКО ЈЕ!

ДОВЕДИМО ИХ НАШОЈ КУКИ!

ПОКАЖЕМО ИМ ДА СМО ИМ ПРИЈАТЕЉИ!

ТАКО ЋЕМО ИХ ОХРАБРИТИ ДА НАСТАВЕ ДА ЖИВЕ!

СТАНИТЕ! КОГА СТЕ ТО НАУМИЛИ ДА ДОВЕДЕТЕ У ОВУ КУКУ?

ДИВЉЕ ЖИВОТИ-
ЊЕ, УЈКА ПАЈО!

ПРЕТИ
ИМ
ОПАС-
НОСТ!

БИЋЕ ИС-
ТРЕБЉЕНИ
ТИГРОВИ,
ПЛАВИ
КИТОВИ...

ДОСТА! У ОВОЈ КУЋИ
НЕМА МЕСТА ЗА ДИВЉЕ
ЖИВОТИЊЕ...

„БИЛО ИСТРЕБЉЕНЕ, БИ-
ЛО НЕИСТРЕБЉЕНЕ!“

КАКО УЈКА ПАЈА МОЖЕ
ДА БУДЕ НАКРАЈ СРЦА?

ЗНАШ
ТИ
ЊЕГА!

ШТА ЋЕ-
МО САД?

ПОЗВАЋЕМО
БАКА
КАТУ!

СИЛНА
ИДЕ-
ЈА!

САМО ОНА
МОЖЕ ДА
НАС РАЗУМЕ!

ИЈУФ, ВЛАЈО! У МО-
ЈОЈ ШУМИ НИЈЕДНОЈ
ЖИВОТИЊИ НЕ ПРЕТИ
ИСТРЕБЉЕЊЕ!

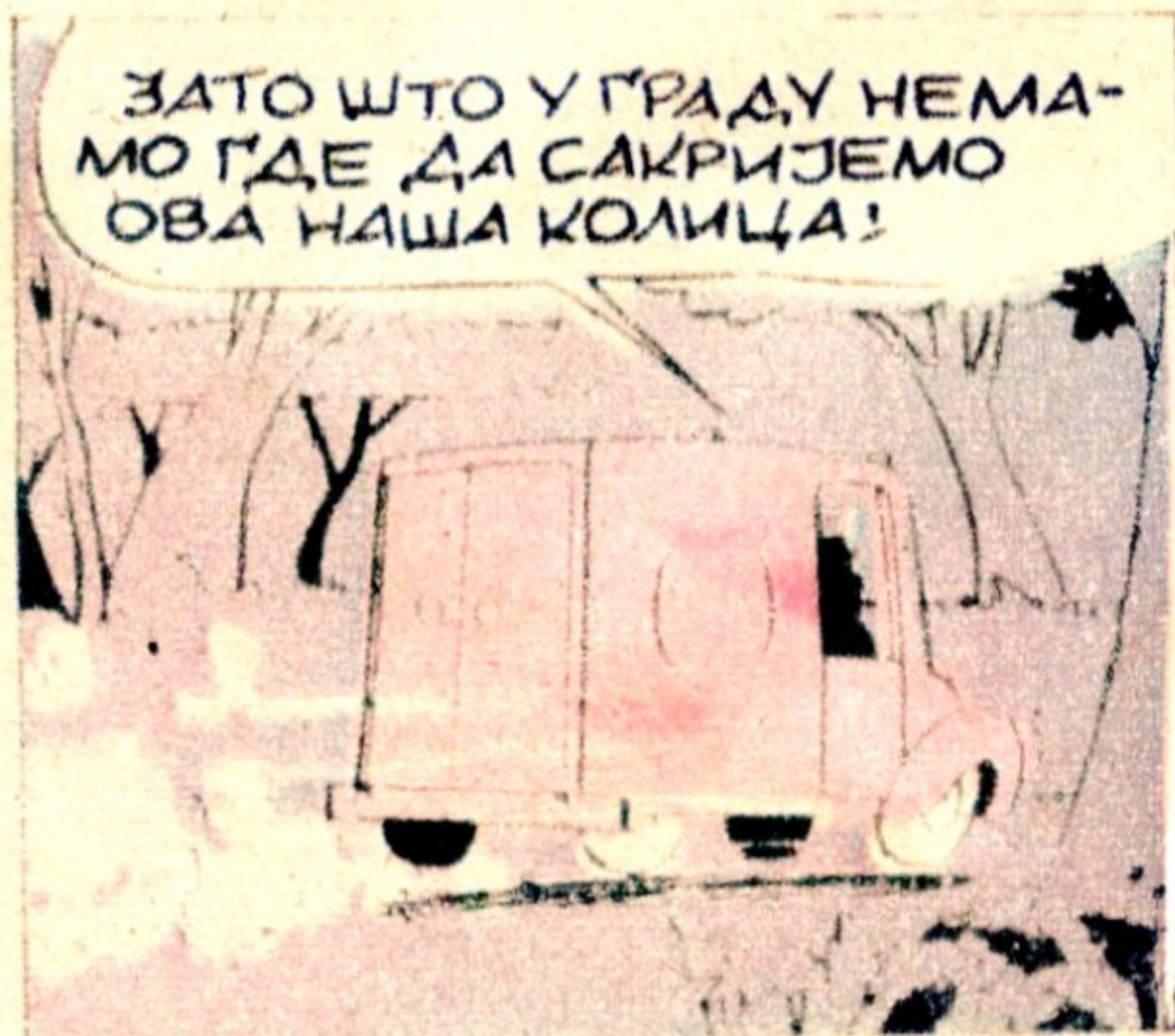
НИСИ ОБАВЕШТЕНА,
БАКО! ДА ДОБЕМО
И САМИ ИСПИТАМО
СТВАР?

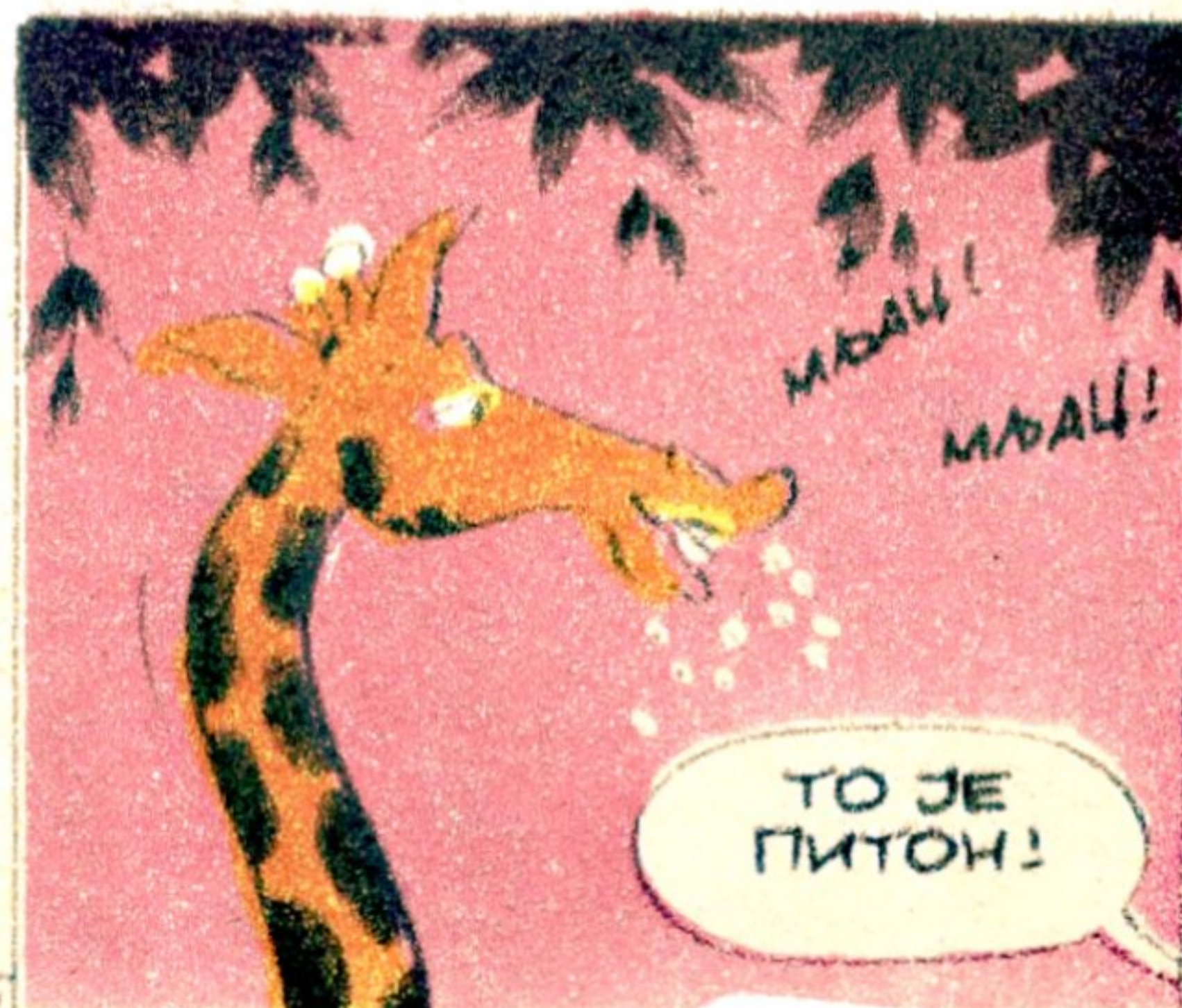
КАЖИ ЈОЈ ДА
ЋЕМО ДА КАМ-
ПУЈЕМО!

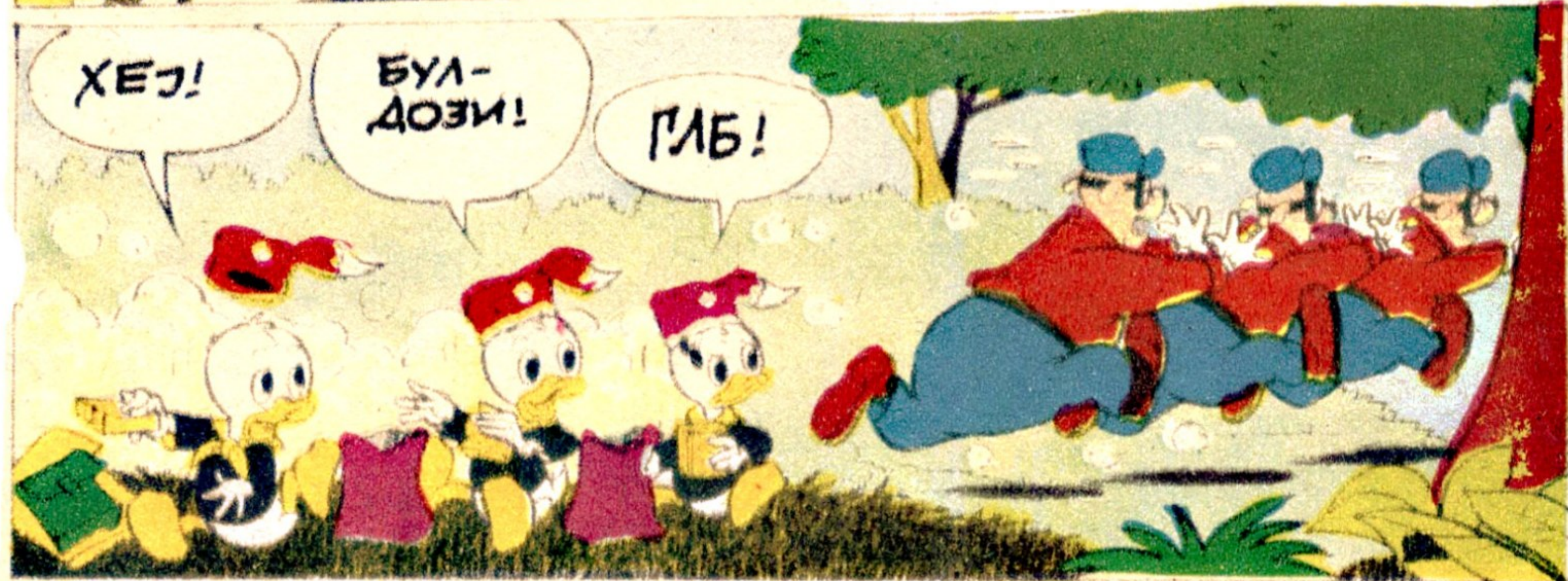

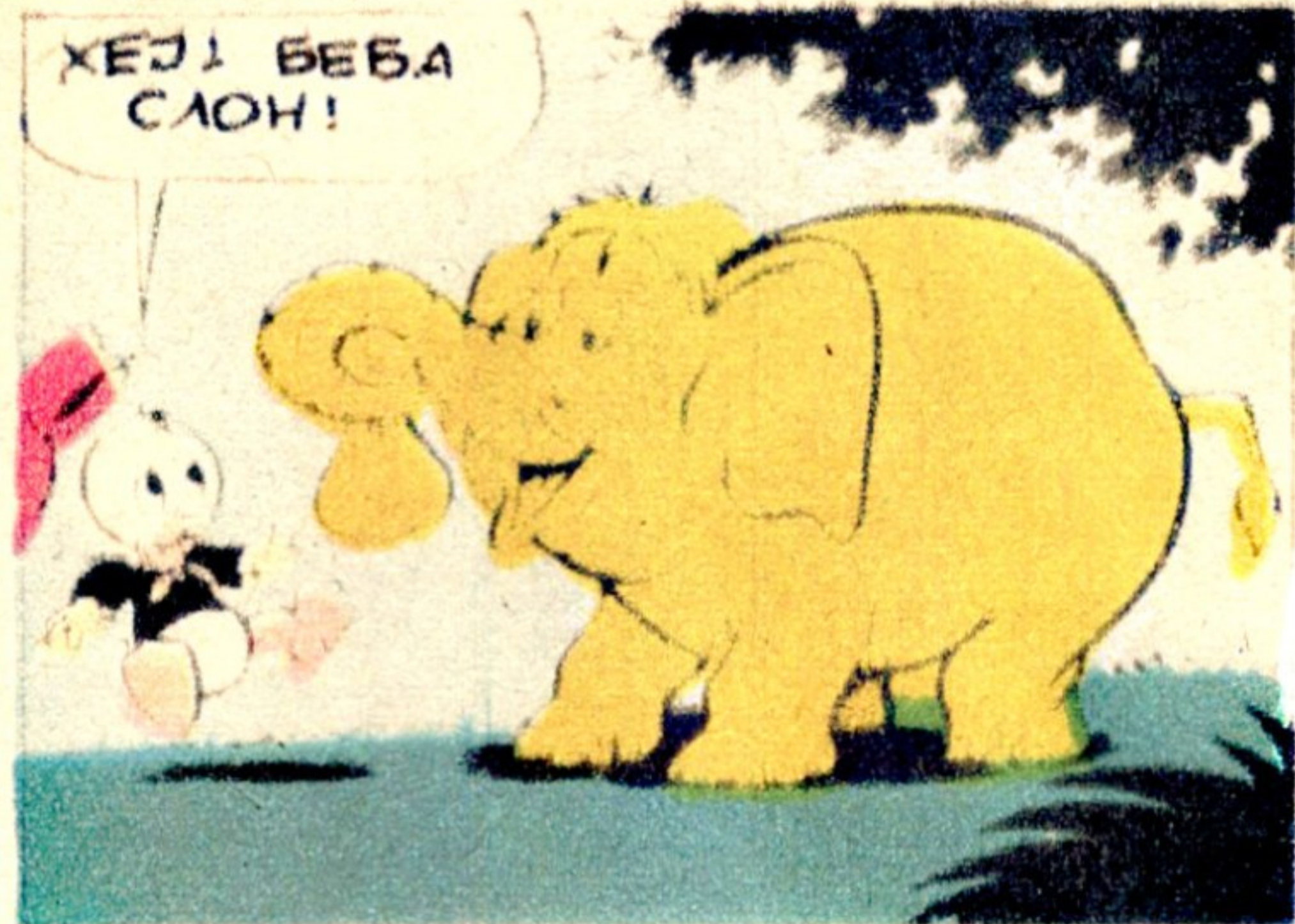
ДЕЦО, ВИ СТЕ МОЈИ НАЈ-
ДРАЖИ ГОСТИ! ХОЋЕ ЛИ ПАЈА
ДА ВАС ДОВЕЗЕ?

ЗАШТО СМО ДО-
ШЛИ ОВАМО?

АКО ОПЕРУШАМО
СТАРУ ДАМУ, ЗВА-
ЊЕ ШЕРИДА!

МА, НЕЋЕМО
НИШТА ДА
КРАДЕМО! СА-
МО ЋЕМО ДА СЕ
САКРИЈЕМО!

ШУМА ЈЕ ПУНА ПИТОНА
И ПОДИВБАЛИХ МАЈ-
МУНА!

БРЗО ДА СЕ ЗА-
ВУЧЕМО У СЕНО!

ВРАТИЋЕМО
СЕ КАД СЕ ОНЕ
ЗВЕРИ РАЗИ-
ЋУ!

А КАКО ЋЕ-
МО ЗНАТИ
ДА СУ СЕ РА-
ЗИШЛЕ?

ТАКО ШТО ЋЕШ
ТИ ДА ПРОВЕ-
РИШ! АКО ЈЕ
ПУТ ЧИСТ,
ТРУБИ ТРИ-
ПУТ!

ЗАШТО
ЈА?

ЗАТО ШТО ТИ
ВОЛИШ ДА
ТРУБИШ!

БАКО, ВИ-
ДИ ШТА СМО
НАШЛИ!

ИЗУО!

ХЕЈ! ПРЕСТАНИ,
ДА МЕ ЛИЖЕШ!

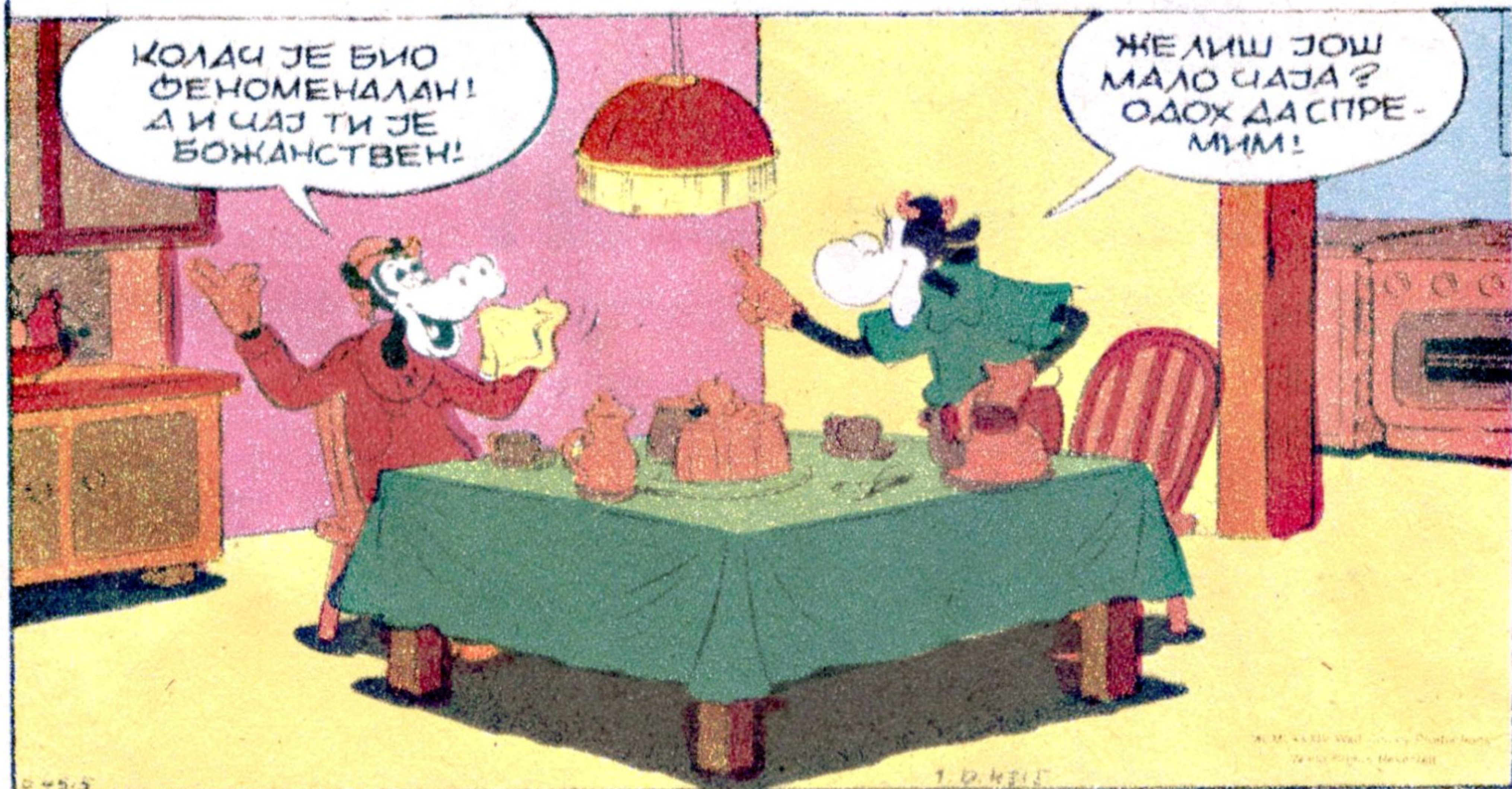
ДОШЛИ
СУ У ТВОЈУ
ШУМУ У ПО-
ТРАЗИ ЗА ЗА-
ШТИТОМ!

АЛИ,
ТАМО
СУ БУЛДО-
ЗИ!

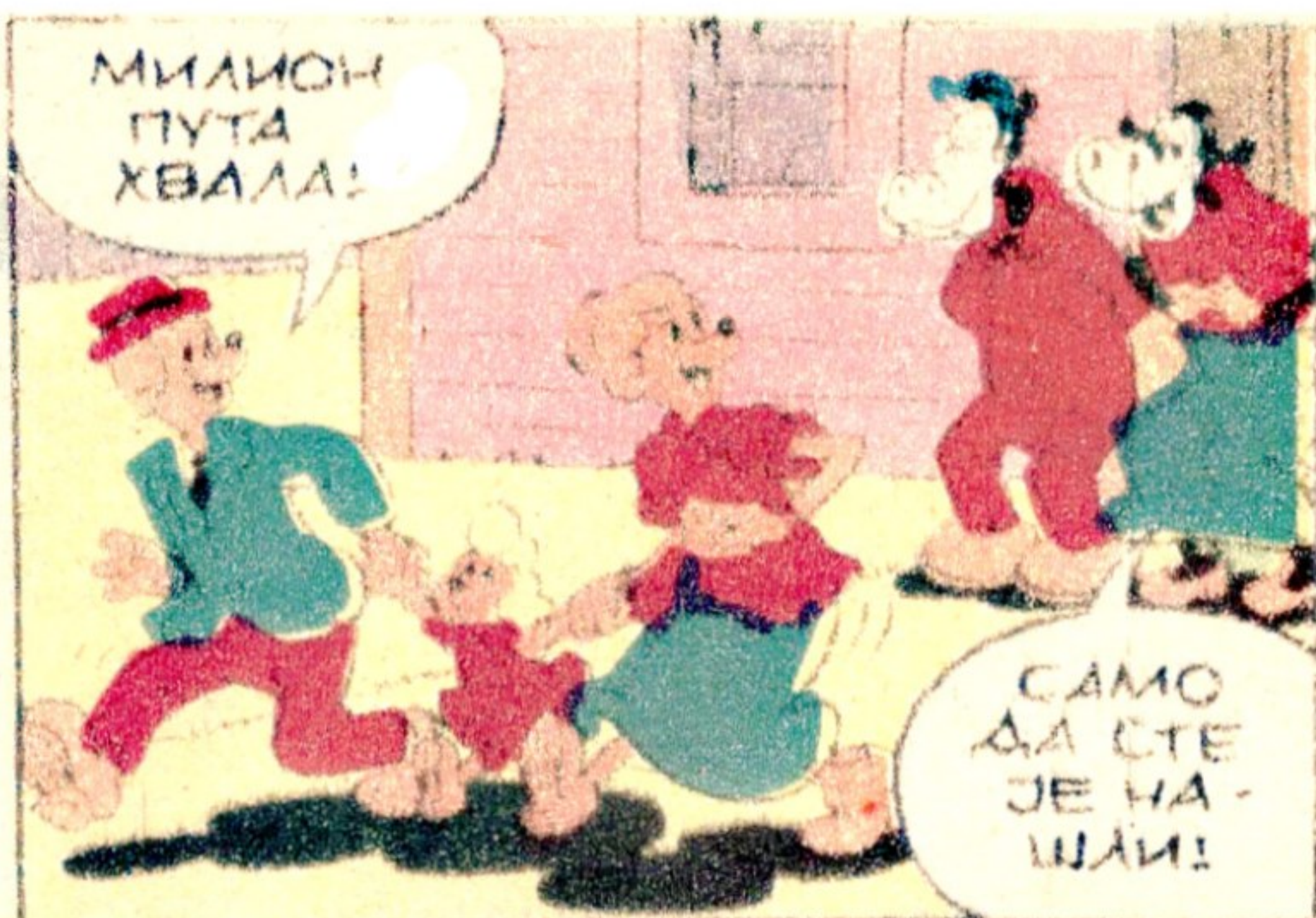

ХОРАЦИЈЕ: ЧНКО, ИЗГУБИЛА САМ СЕ!

РАСПУСТ

Има ли шта лепше од школског летњег распуста?

Нема!

Чега још нема?

Нема домаћих задатака; нема раног устајања да се не закасни у школу; нема нервирања и секиранција око оцена; нема извиривања кроз школски прозор према реци, за време часова, док наставница предаје делење разломака или објашњава употребу прилошке одредбе за време; нема ни других незанимљивих ствари које загорчавају живот основаца.

А од свих основаца које сам срео Бане Жмудла је био један од оних који су са невиним нестрпљењем очекивали почетак школског распуста.

На зиду његове собе, поред самог прозора, налазио се велики календар на коме је он сваког јутра дебелим фломастером прецртавао датум протеклог дана.

– Једва чекам да дође распуст – говорио је Бане Жмудла. – Ови последњи дани су се отегли као гладна година.

– Распуст не може да „дође“ – кратко га је исправљала Јелисавета Досадниковић. – Распуст није човек па да некуда крене и дође. Морао би да водиш рачуна о начину на који се изражаваш.

– А зашто ме ти, Јелисавета, не оставиш на миру?

– Зато што је потребно да се правилно изражаваш. Када неко похађа школу, неходно је да се правилно изражава.

– Мени се допада како говорим.

– То сам и очекивала. Када нема никога ко би те хвално, хвалиш се сам!

– Еј, Јелисавета, види колика је наша улица! Иди па се играј са девојчицама.

– Нисам очекивала да ћеш рећи нешто паметније. Само мислиш на игру. Као и сви дечаки!

– А на шта би дечаки требало да мисле пет дана пре распуста? Једва чекам да се заврше часови, па да могу цео дан да се играм.

– Тачно! Тако сам и мислила: ти си типичан примитивац који ће у следећа два месеца да се претвори у уличну играчку. Од јутра до мрака шутираћеш лопту, играти кликере, возити бицикл, пети се на дрво...

– Јелисавета, мајке ти, зашто ме давиш?

– ...играти глупих каубоја и индијанаца, жмурке и лопова и жандара. А не знаш шта пропушташ!

Бане Жмудла је био сигуран да на свету постоје досадне девојнице, али још једна као Јелисавета, немогуће је да постоји.

Бане Жмудла је, такође, знао да је најпаметније не упуштати се са Јелисаветом у било какву дискусију и никада не показати радозналост за оно што она каже, али њена последња реченица почела је да га копка. Против своје воље чуо је како му је излетело: – А шта то као пропуштам?

Па да, Јелисавета је то и чекала. Кажипрстом је подигла наочари на врх носа и, подигавши увис тај исти кажипрост, споро изговорила: – Много тога!

– Много кога? – са нестрпљењем је праснуо Бане Жмудла. Ако га је нешто у животу нервирало то су онда Јелисавета Досадниковић и њен подигнут кажипрост када каже: Много тога!

– Много тога што пропушташ за време летњег распуста, само зато да би се забавио на глуп начин.

– А ти се, као забављаш на паметан начин, не пропуштајући „много тога“!

– Тачно! За време распуста прочитам све оне књиге које нисам успела да прочитам за време школске године.

– Е, што јесте – јесте: забава ти је јака – са презиром је рекао Бане Жмудла.

– И јесте! Када бих сада, оаде, наслагала књиге које сам прочитала током прошлог распуста, не би могао да прођеш од њих.

– А ја бих их прескочио! – насмејао се Бане Жмудла својој досетки.

Претварајући се да не примећује његов подсмех, Јелисавета је наставила: – Могао би да идеш на концерте „озбиљне“ музике. Слушао би Бетовена, Моцарта, Баха Јохана Себастијана!

– Није могуће да ће сва тројица доћи у наш град?!

– Ух, што ти је виц! Њих тројица су одавно умрли, незналицо. Могао би да слушаш Шопенову музику. Рецимо: Револуционарну полонезу!

– Већ сам је једном чуо!

– Ти то мене завитлаваш? – са призвуком љутње упитала је девојница.

– Шта да радим кад имам кога – немилосрдно је одговорио Бане Жмудла.

Јелисавета је подигла наочаре кажипростом, а онда га уперила у Банета Жмудлу: – Слушај ме, Бане Жмудло, после оваког твог поступка, могла бих да ти кажем много тога. Али, нећу! Рећи ћу ти само то да у теби нема нимало племени-

тости, достојанства и осећања другарства. Ти си себичан, празноглав и још много тога што не желим да ти кажем.

– А ти си уображена, досадна и још „много тога“ што ни ја теби не желим да кажем.

– У реду, само да знаш да ће доћи време када ћеш се због свега овога кајати.

Све се ово догађало средином јуна, пред крај школске године.

Крајем јула месеца, улица се испразнила. Дечаци и девојчице су отишли на летовање: неки на море, неки у Грчку, највећи број њих код баке и деде на село.

Бане Жмудла је био једини дечак који није отишао никуда.

На његов највећи ужас, Јелисавета Досадниковић је била једина девојчица која је остала у улици. Дане је проводила на степеништу куће у којој је живела. Најчешће је читала.

Бане Жмудла је најчешће седео на бетонском зиду дворишне оgrade, зграде у којој је становао. На све могуће начине је покушавао да се забави. Али, како да се забави када је сам самцит на свету, наравно ако се не рачуна Јелисавета Досадниковић, која се мало-мало па гласно смејала, читајући књигу.

Е, тај смех, е, па, он је жестоко нервирао Банета Жмудлу. Једнога дана, изнервиран, рекао је:

– Шта ти је смешно!

– Много тога – мирно је довикнула Јелисавета. Требало је да зна шта ће му одговорити. Повикао је:

– Претвараш се!

– Ха – ха – ха!

– Знам да ту нема ничега ни за једно: „ха“!

– Јеси ли читао „Доживљаје Тома Сојера“?

– Кога?!

– Видим да ниси. Баш је смешно. Ако хоћеш прочитаћу ти...

Јелисавета је читала нешто о Тому Сојеру у пола гласа.

– Не чујем те! – повикао је Бане Жмудла.

– Литература се не може да доживи – драњем. Приђи и чућеш.

Да приђе ближе. Ни за живу главу. Али, стварно није ништа чуо. Прешао је улицу и сео на ивицу тротоара.

Јелисавета је поново почела да чита. Ко зна зашто, али њему се чинило да она чита још тише.

– Гласније! – повикао је.

– Гласније не могу. Приђи ближе.

Опет она: ближе! Никад! Али, Сунце је толико пекло, да је и асфалт почео да омекшава, а хладовина у целој улици била је само пред Јелисаветиним улазом. Одлучио се: попео се уз степенице и сео крај Јелисавете.

– Могла си, ипак, мало гласније. И, ако само још једном кажеш „много тога“, одмах ћу да одем.

– Када се гласније чита, знаш, губи се много тога!

Бане Жмудла није устао да оде. Шта да ради кад је хладовина само пред Јелисаветиним улазом.

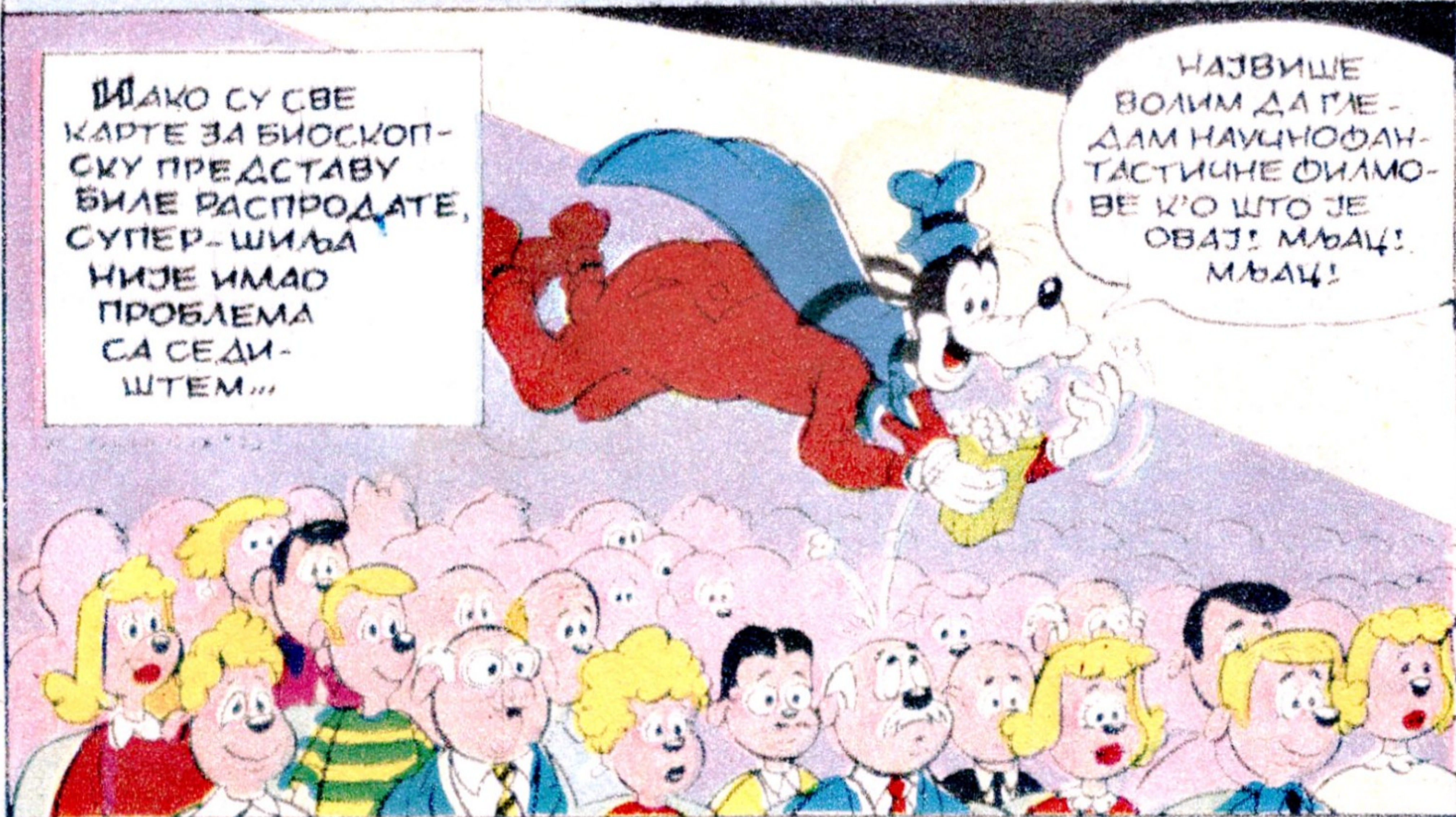
Верослав Ранчић

НЕКИ СМЕШАН ЧОВА

ИАКО СУ СВЕ
КАРТЕ ЗА БИОСКОП-
СКУ ПРЕДСТАВУ
БИЛЕ РАСПРОДАТЕ,
СУПЕР-ШИЉА
НИЈЕ ИМАО
ПРОБЛЕМА
СА СЕДИ-
ШТЕМ...

НАЈВИШЕ
ВОЛИМ ДА ГЛЕ-
ДАМ НАУЧНОФАН-
ТАСТИЧНЕ ФИЛМО-
ВЕ К'О ШТО ЈЕ
ОВАЈ! МЉАЦ!
МЉАЦ!

ХА, ХА, ХА! ЈУНАЧИНО ИЗ СВЕ-
МИРА, ДА ВИДИМ ШТА КЕШ
САД КАД ТЕ СМАЊИМ ОВИМ
ЕРАЦИМА!

ОХ! СВЕМИРКО ЈЕ
ПОСТАО МАЛИ К'О ПАЛ-
ЧИК!

ХА, ХА, ХА! ЗА МЕНЕ ВИШЕ НЕ ПРЕДСТАВЉАШ НИ-
КАКВУ ОПАСНОСТ! САД СИ К'О МИШ!

ОХ! ЗА ОВО
НЕ МОГУ ДА
ГЛЕДАМ!

ОД САМЕ СУПЕР-ШИЉИНЕ ПОЈАВЕ КРИМИНАЛЦИ СУ СЕ ДАВАЛИ У БЕКСТВО...

СТО МУ ГРОМОВА!

ТА-ДАХ!

А ОНДА, ЈЕДНОГ ДАНА...

НЕКО ЈЕ СЛОМИО ОВАКО ДОБРУ ЦИГЛУ!

ПИСАМЦЕ ЈЕ ПРИВЕЗАНО ЗА ЊУ!

СУПЕР-ШИЉО,
ЧЕКА ТЕ ЈЕДНО
ПРИЈАТНО ИЗНЕНАЂЕЊЕ
У 5. УЛИЦИ БРОЈ 25!
ТВОЈ
ОБОЖАВАЛАЦ

ТО ЈЕ ТУ БЛИЗУ!

ОХОХО! ЈЕДАН МОЈ ОБОЖАВАЛАЦ МИ ЈЕ ЗАИСТА УКАЗАО ЧАСТ!

СТАТУА
СУПЕР-ШИЉЕ
УНУТРА →

ДА Л' ЈЕ ОД КАМЕНА ИЛИ
ОД ПЕЧЕНЕ ГЛИНЕ?

УХ! ДА Л' ЈЕ
ОВДЕ
МРАЧНО!

ЕХЕЕЕЕЈ!
УПАЛИТЕ
СВЕТЛО!

ДОБРО ДОШАО НА СВЕЧАНО ОТКРИВАЊЕ ТВОЈЕ СТАТУЕ,
СУПЕР-ШИЉО!

СВЕ ЉУДА УЧИ-
НИМ ЗА СВОЈ
ОБОЖАВАОЦА!

ПРИЋИ
БЛИЖЕ!

КЛИК!

АЛИ, КАД ЈЕ
ПРЕКРИВАЧ
ПОДИГНУТ...

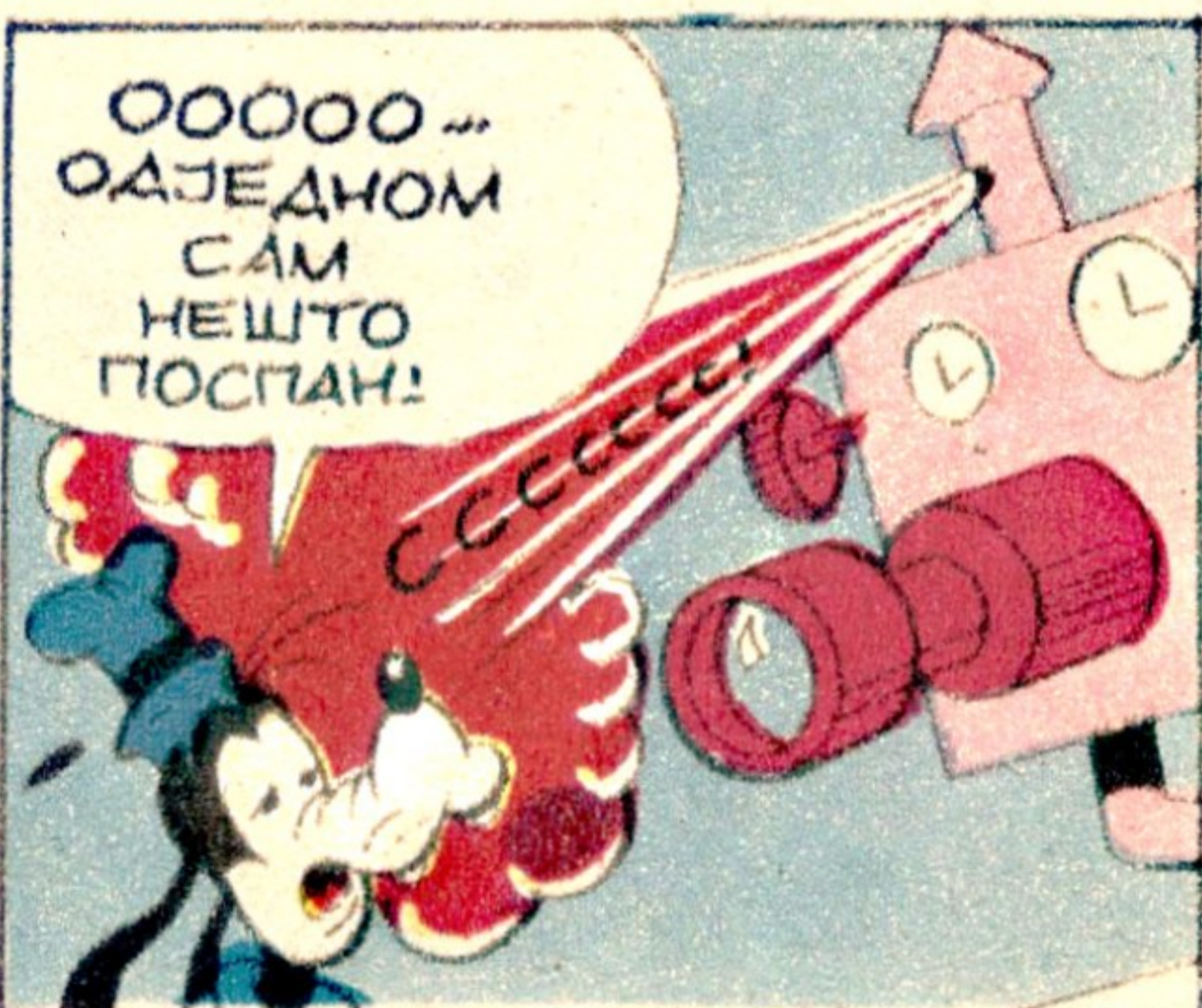
Ш...ШТА?!
ОВО БАШ
И НЕ ЛИЧИ
НА МЕ-
НЕ!

А, СХВАТИО САМ! ТО ЈЕ
МОДЕРНА
УМЕТ-
НОСТ!

ООООО...
ОДЈЕДНОМ
САМ
НЕШТО
ПОСПАН!

ХА-ХА! ИМАМ И ЈА АПАРАТ ЗА МИКРО-
ЦРНА МРЉА!

БЗЗЗЗ!
-ЭРАКЕ
!

О...ОСЕЋАМ СЕ
ТАКО СЛАБ...

НИЈЕ
ЧУДО!

ПОСТАЈЕШ СВЕ МАЊИ! КАД БУДЕШ К'О МИШ, ЗАТВО-
РИЋУ ТЕ У ОВУ КУТИ-
ЈУ!

Н...НЕ...

И ДОК СЕ ЦРНА МРЉА
СМЕЈАО ОД СРЕЂЕ ШТО ЈЕ
ДОСКОЧИО СУПЕР-ШИЉИ...

ОООХ!

ХА, ХА, ХА!

КАД СЕ
СУПЕР-ШИЉА
ПРОБУДИО,
ДЕЈСТО ЦАРОБНОГ
КИКИРИКИЈА
ЈЕ ПРЕСТА-
ЛО...

ШТА? КО?
ГДЕ
САМ?

У КУТИЈИ
ЗА ИГРА-
СКЕ!

О, САД ЗНАМ! ПО-
СТАО САМ МАЈУШАН
К'О ОНАЈ СВЕ-
МИРЉО ИЗ
ФИЛМА!

ИГРАЈ СЕ МЕЏОМ ДОК ЈА ОБАВИМ
НЕКОЛ'КО ПОСЛИКА У ГРАДУ! НАЈ-
ЗАД МИ НЕЋЕШ СТАЈАТИ НА ПУТУ!

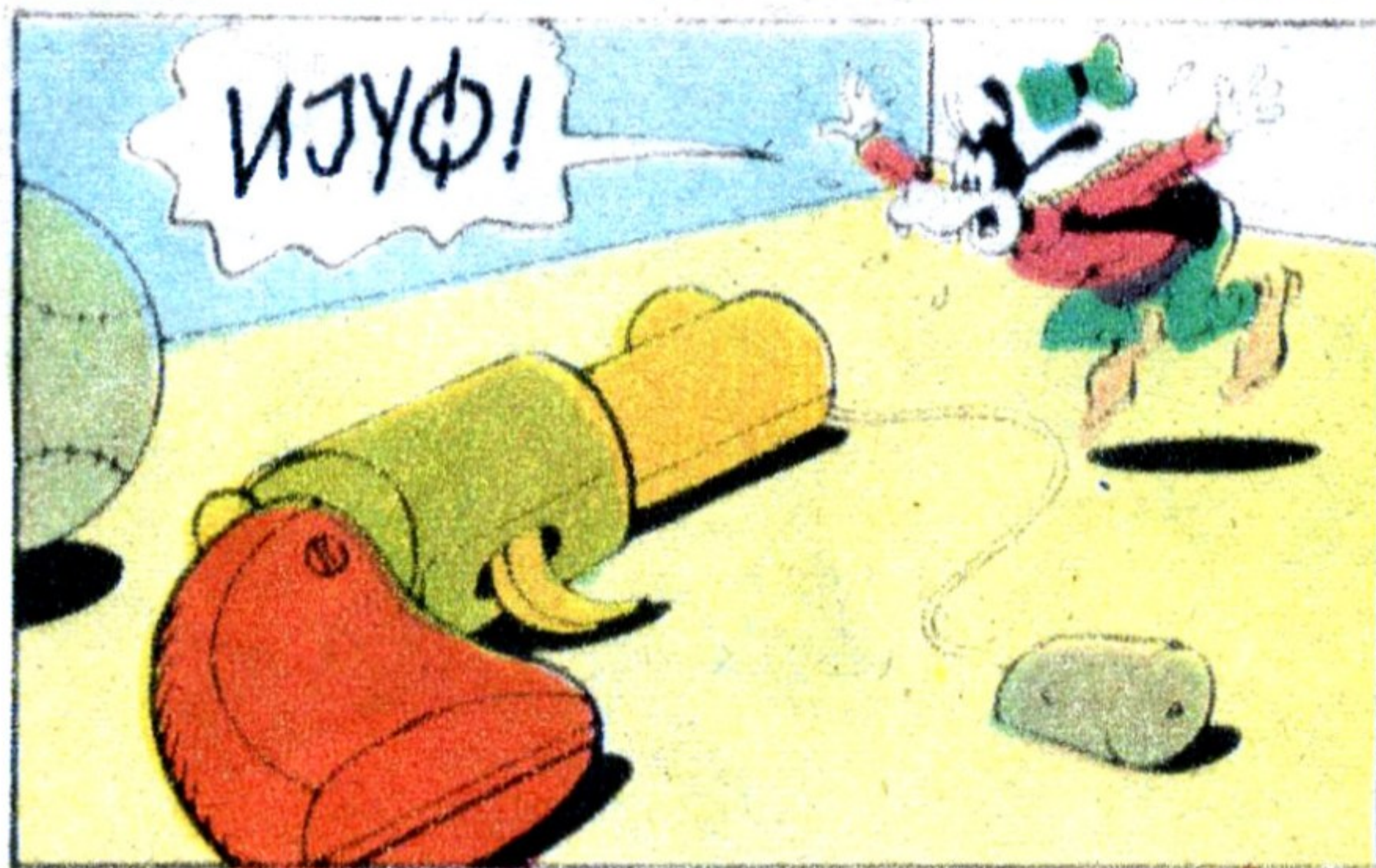
ТРАС!

ЧАК И ДА ИЗИЂЕМ ИЗ ОВЕ
КУТИЈЕ, КАКВА КОРИСТ ОД
МЕНЕ КАД
САМ К'О
МУВА!

ИЈУФ!

УО! ИСПРЕПАДАО САМ
СЕ ОД ОБИЧНЕ ИГРАЧКЕ
ПИШТОЉА!

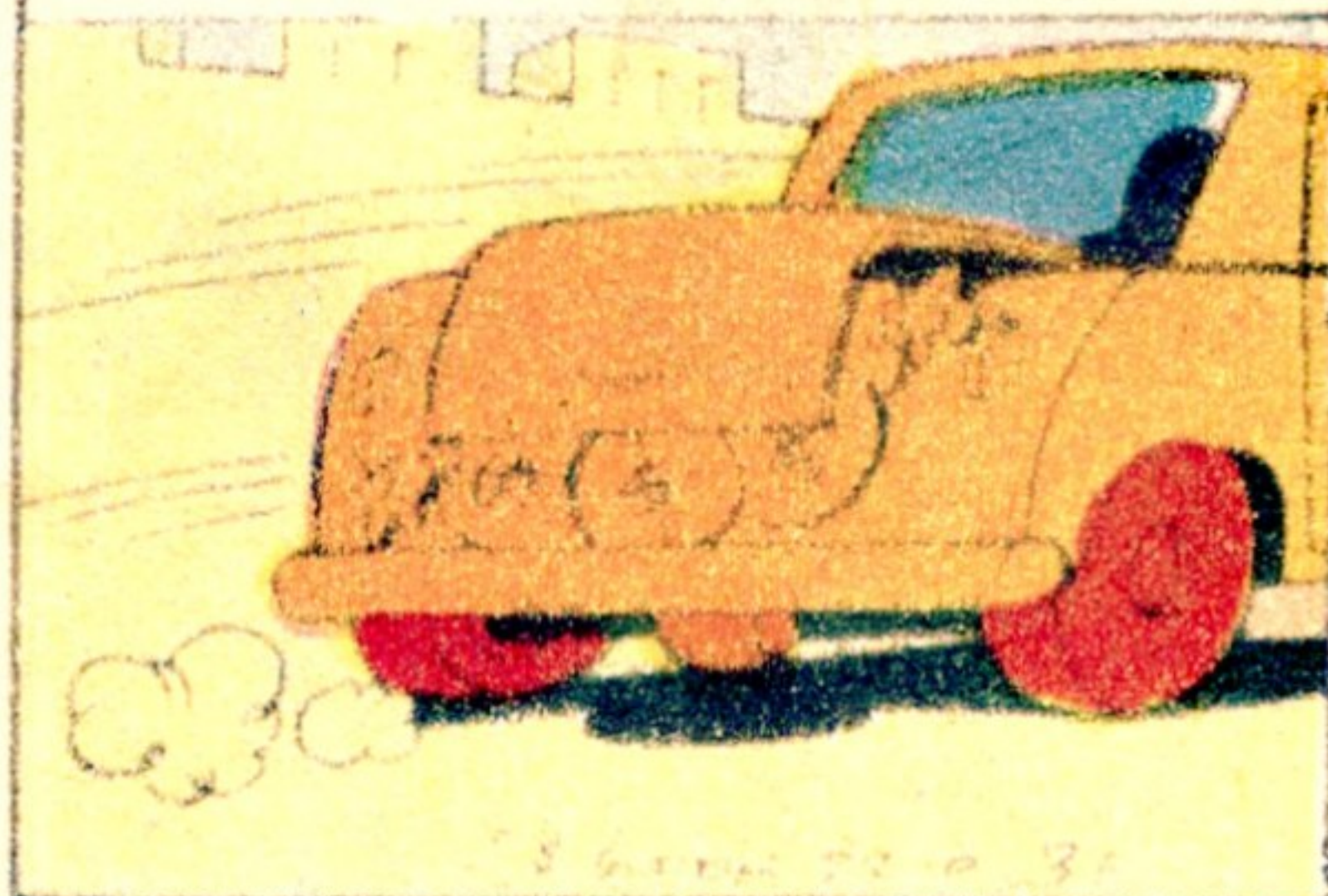
ШИЉИ НИЈЕ ОСТАЛО НИШТА ДРУГО НЕГО ДА МОЗГА.
МОРАО ЈЕ ДА НАЂЕ ИЗЛАЗ ИЗ ОВЕ, НАИЗГЛЕД, БЕЗИЗЛА-
ЗНЕ СИТУАЦИЈЕ...

А ЗА ТО ВРЕМЕ ЦРНА МРЂА ЈЕ НЕ-
СМЕТАНО ХАРАО ПО ГРАДУ...

ВРАЋАО СЕ У НАПУШТЕ-
НУ ЗГРАДУ У Б. УЛИЦИ НА-
ТОВАРЕН ПЛЕНОМ...

УПОМОК! ГЛАДАН САМ И ЖЕДАН!

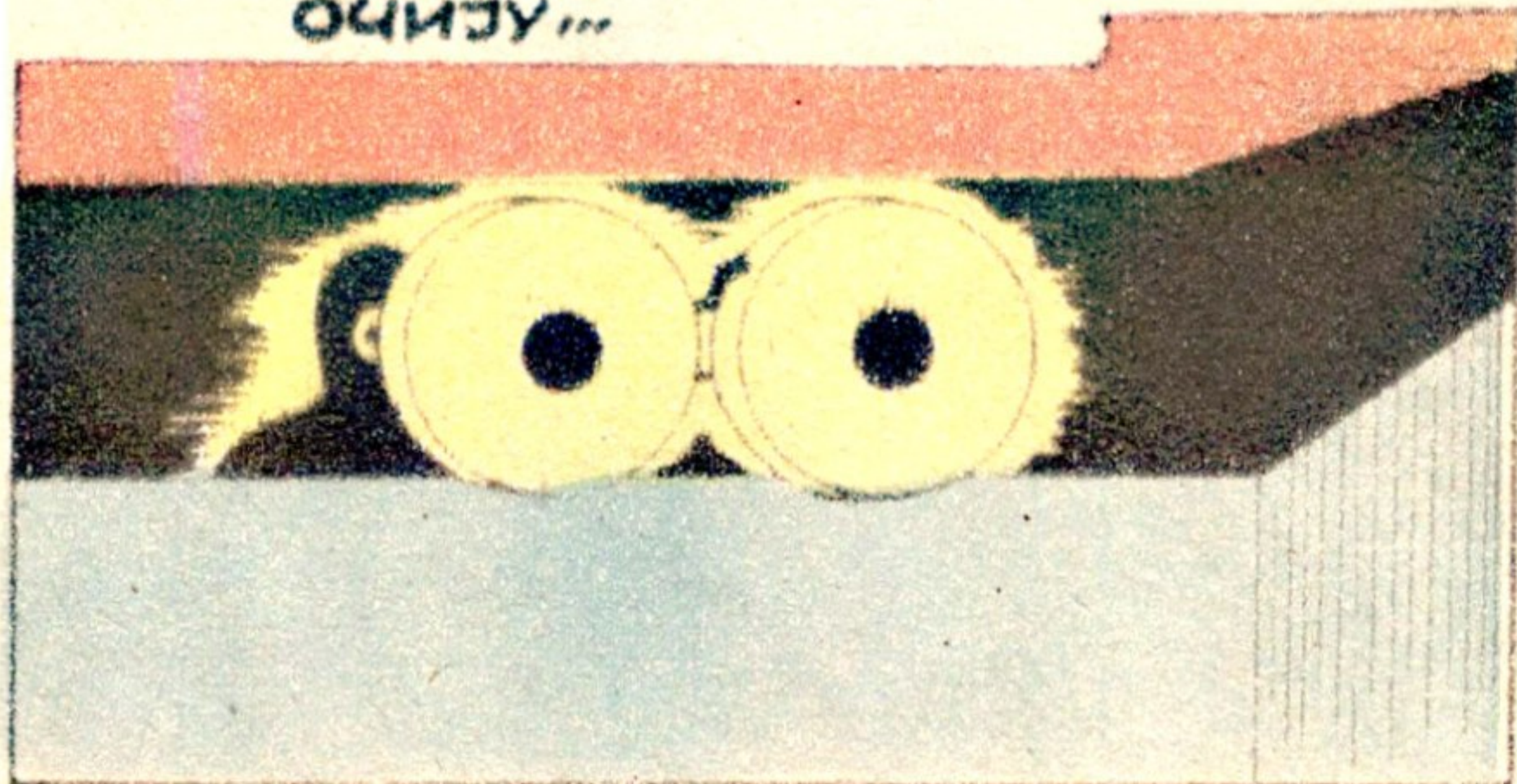
И ЈА САМ, ДА' НЕ-
МАМ НАМЕРУ ДА
ГУБИМ ВРЕМЕ
НА ТО!

ЧЕКА МЕ ПОС'О! ЗА-
ТО ЋУ МАМО ДА ГА ИС-
ПРЕПАДАМ И НАТЕРАМ
ДА УМУ-
КНЕ!

ЦРНА МРЂА ЈЕ ПОДИГАО ПОКЛОПАЦ
И СТАО ИЗД НЕКИХ ОГРОМНИХ
ОЧИЈУ...

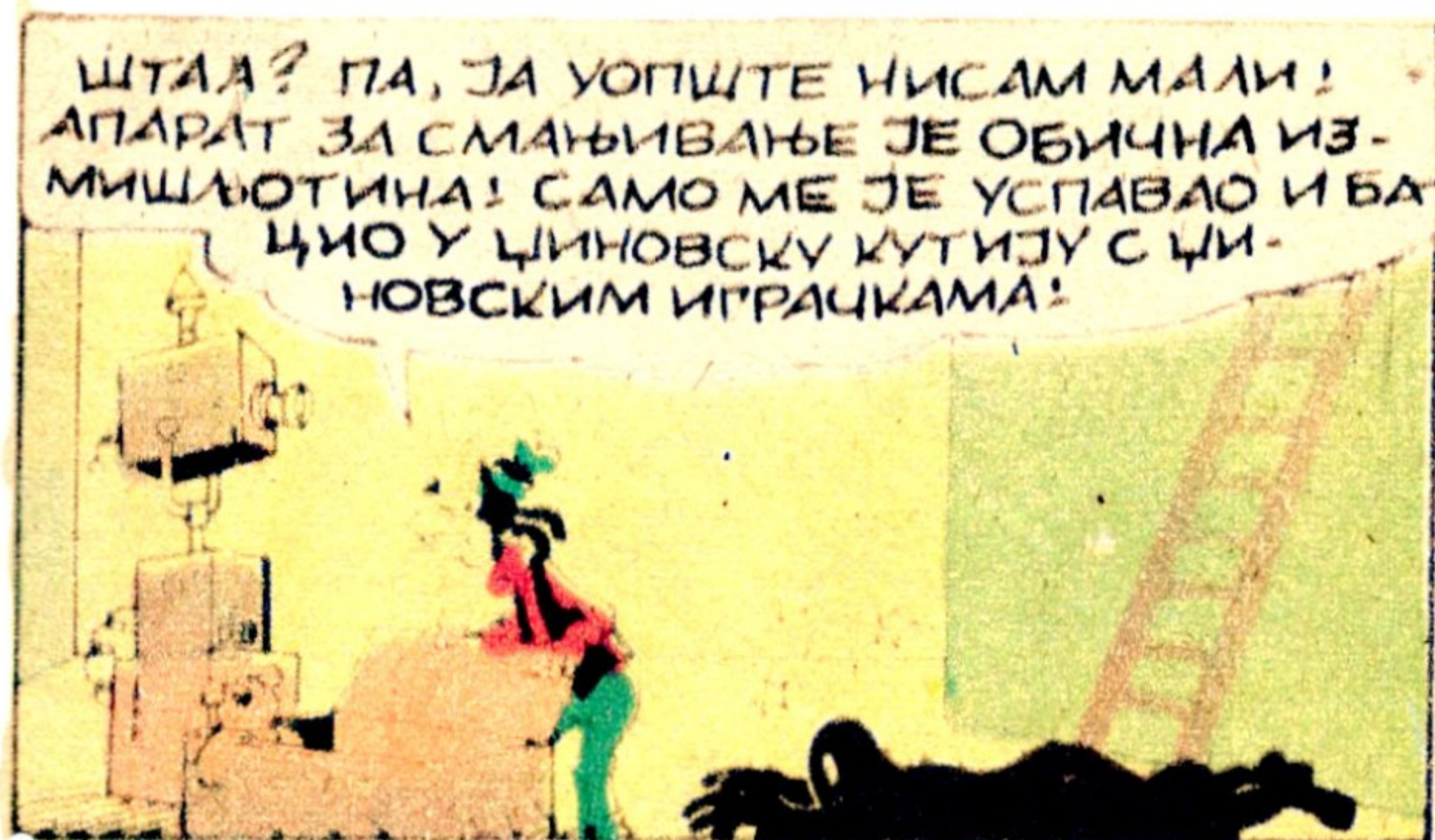
САД!

Ш...ШТА?

САМО
ДА СНА-
ЖНО
ПРИТИСЕМ
ОКИ-
ДАЧ!

МАЛИ ИЗБОР

ТО ЈЕ ЧУДОВИШТЕ!
Највећа хоботница коју је човек икада уловио имала је седам метара у пречнику и 54 килограма. Уловљена је у водама Тихог океана.

ОСТРВО-БЕБА
Иако људи још нису успели да утврде колико је тачно стара наша планета, једно је сигурно – острво Латеики има само пет година. Рођено је за време једне вулканске ерупције 1979. године.

КАКВИ ПИПЦИ!
Највећа уловљена медуза имала је пречник 2,5 метара и пипке дугачке преко 30 метара. А постоји и врста која није већа од два центиметра.

ДА НЕМА ВОДЕ...
Највећа дубина мора измерена
је у Тихом океану и износи 4570
метара.

МАЛА, ГДЕ СИ?
Најмања риба на свету, чији
је латински назив *Gobies*,
живи у Индијском океану, а
дугачка је само девет
милиметара.

ВЕЛИКИХ РЕКОРДА

ЦИН
Највећи ледник видели су
људи 1956. године. Имао
је површину од укупно
31 000 квадратних
километара.

МЛАДИ ИЗВИЗАЧИ:

ПРОСТО К'О ПАСУЉ

КАКО СЕ ОСЕКАТЕ, ВИ СТАРИ ИЗ-
ВИЗАЧИ, НА ГОДИШЊИЦУ ОСНИВА-
ЊА НАШЕГ УДРУЖЕЊА!

СЛАЖНО,
МЛАДИ ИЗВИ-
ЗАЦИ ВЛАЖО!

СРЕЋАН САМ ШТО ЈЕ ТУ И МОЈ
ДРУГ БРАЋА С КОЈИМ САМ УВЕК
ДЕЛИО ШАТОР!

И НАМА СЕ СВИЊАЈУ ОВА-
КВЕ ПРОСЛА-
ВЕ, ДА ЧУЈЕМО
ВАШЕ ДОЖИ-
ВЉАЈЕ КАД
СТЕ БИЛИ
КОМИ!

ВОЛИМ ШТО СУ СВИ ВЕСЕЛИ И ЛЕПО
СЕ ЗАБАВЉАЈУ!

ПА, НЕ БАШ СВИ! ДЕДА
БАЈА И ПАТАК КРЉА,
НИСУ БАШ
СРЕЋНИ!

СТАНИТЕ! ПРЕ НЕГО
ШТО СЕ УПУСТИТЕ У ТО,
МОРАТЕ МНОГО ТОГА
ДА ЗНАТЕ О ТРЦИ
У СУПЕРИДРЖАМ-
ВОСТИ!

НЕ ТРЕБА ДА
НАМ ЧИТАШ!

ЗНАМО ДА ЈЕ ТО НА-
ПОРНА ТРКА!

ТАЈ САМ! ПОБЕДИ-
ЋУ ТЕ, БАЈО!

ТО ЋЕ-
МО
ЈОШ
ВИДЕ-
ТИ!

ПОШТО СТЕ ОБОЈИЦА РЕШЕНИ ДА
СЕ БОРИТЕ, МОЈА БРАКА И ЈА ЋЕМО
БИТИ СУДИЈЕ!

ЗБОРНО МЕСТО ЈЕ
НА ДОКУ У ВЕВЕРИ-
ЦЈЕМ ЗАЛИВУ СУ-
ТРА УЈУТРО У
ОСАМ!

ВАЖИ,
ДЕ-
ЦО!

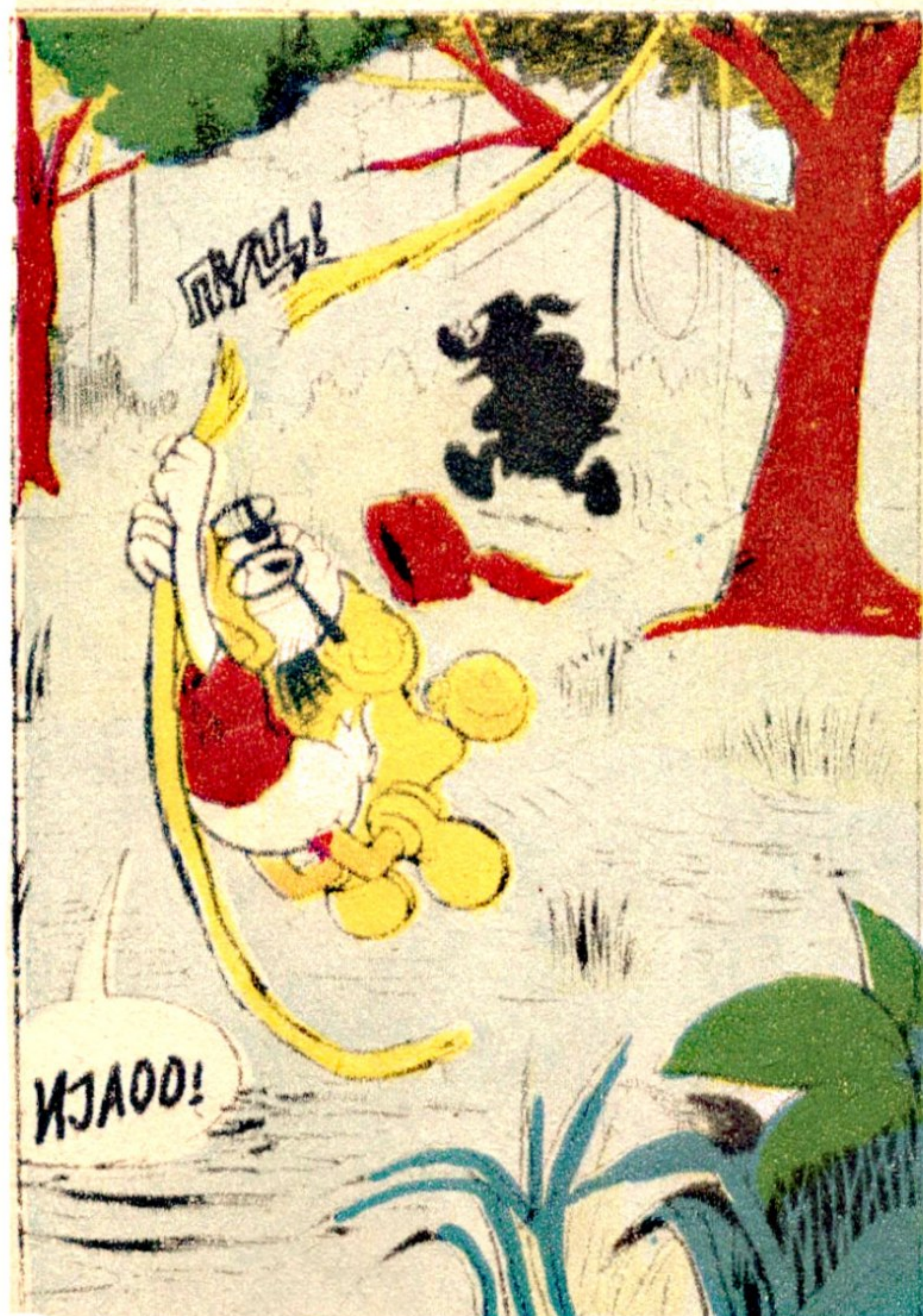
СУТРА ДАН УЈУТРО...

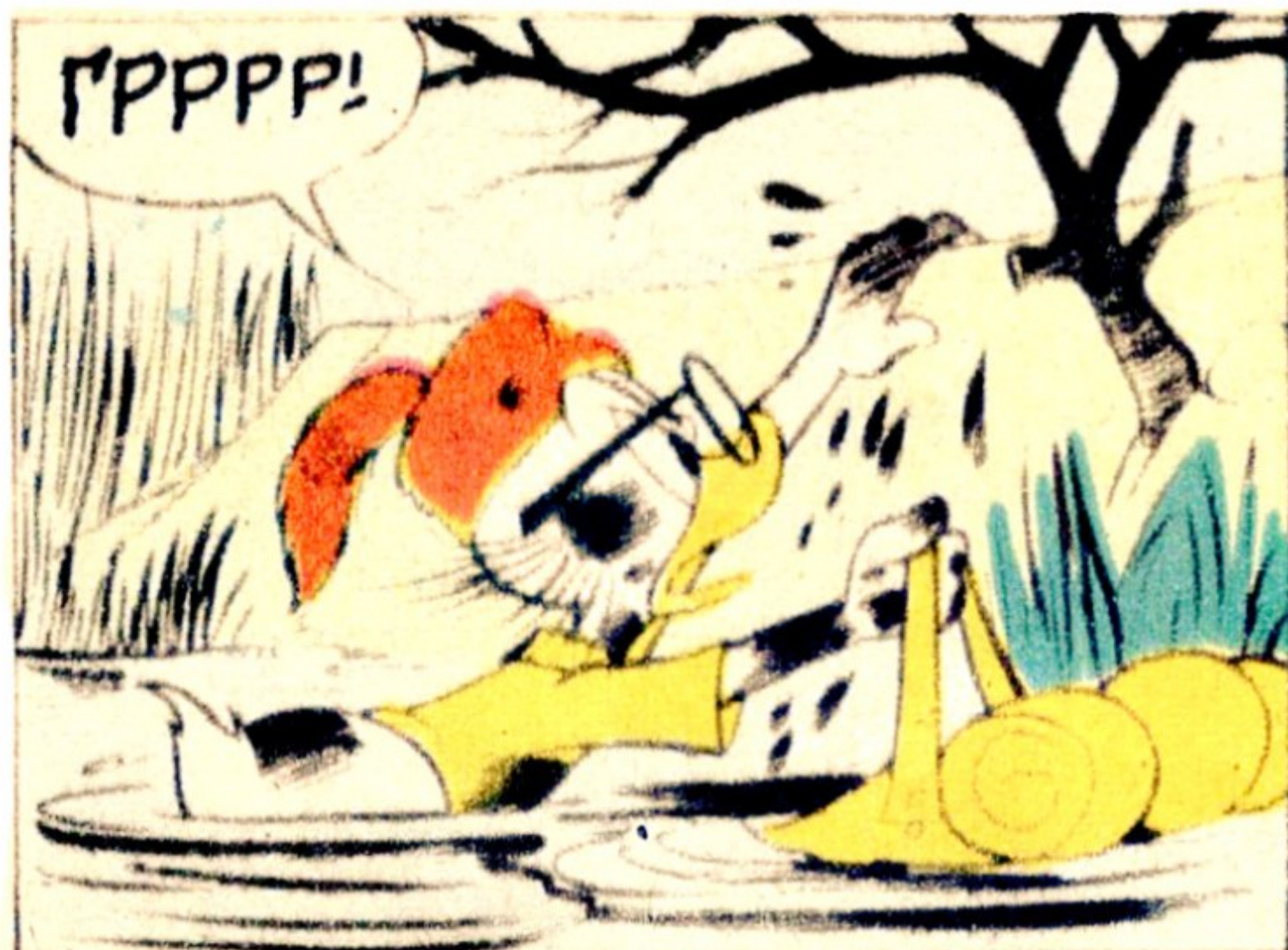
ПРВА ЕТАПА У ОВОМ
ТАКМИЧЕЊУ ЈЕ ВО-
ЖЊА ЈЕЗЕРОМ!

ВАШ ЗАДАТАК ЈЕ ДА ГА ПРЕЋЕ-
ТЕ У НАЈКРАЊЕМ РОКУ!

ГАЈА ВАС ЧЕКА НА ДРУГОЈ ОБА-
ЛИ И МЕ-
РИ ВАМ
ВРЕМЕ!
А САД СЕ
СПРЕМИТЕ

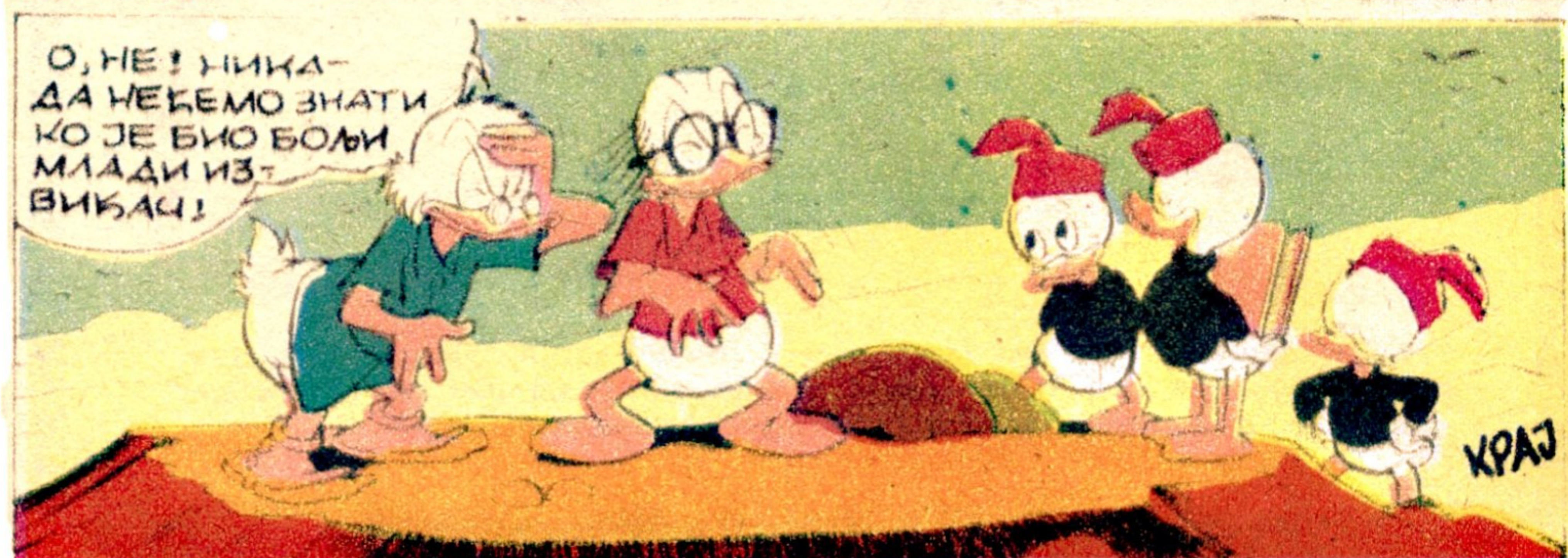

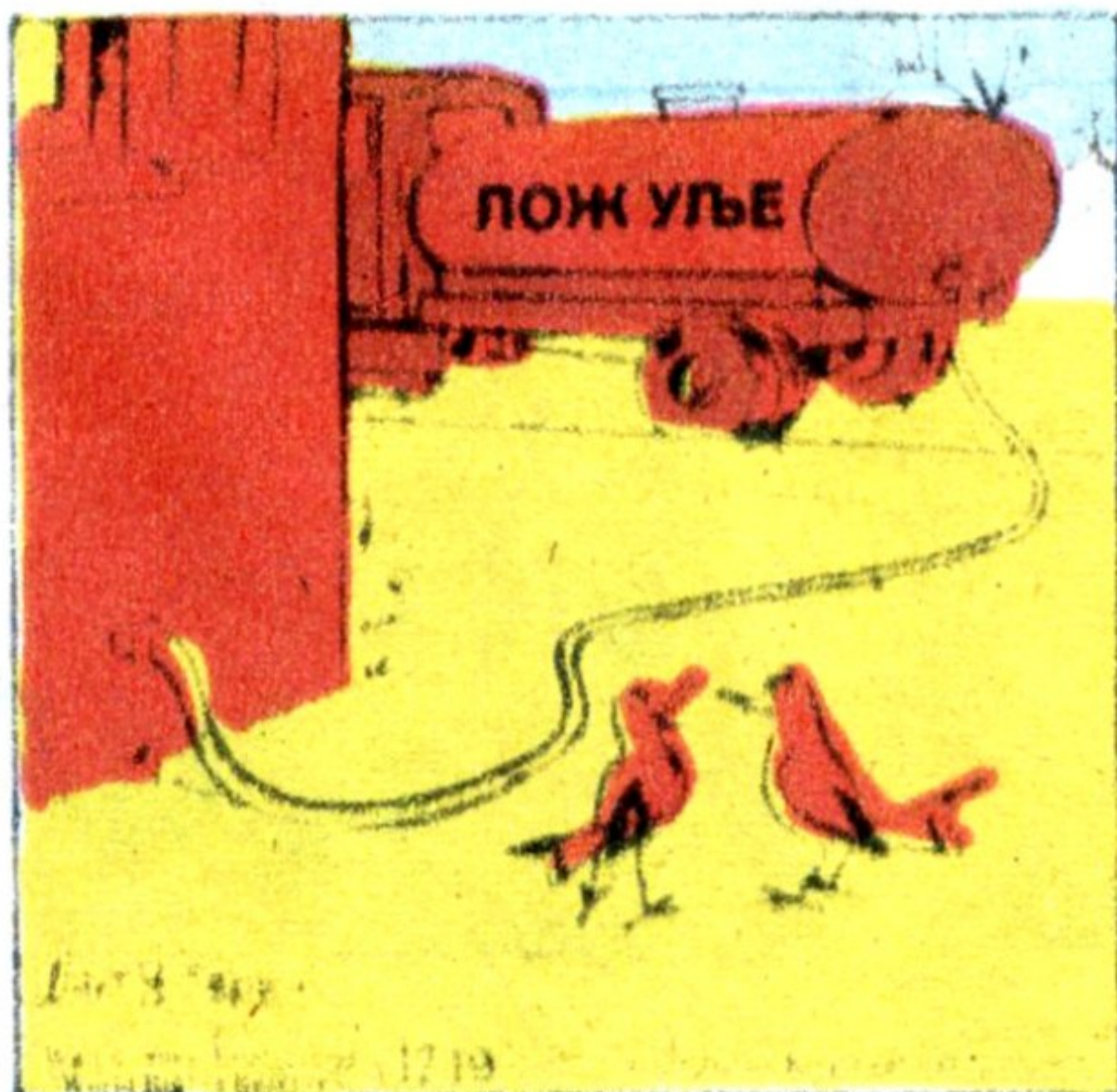

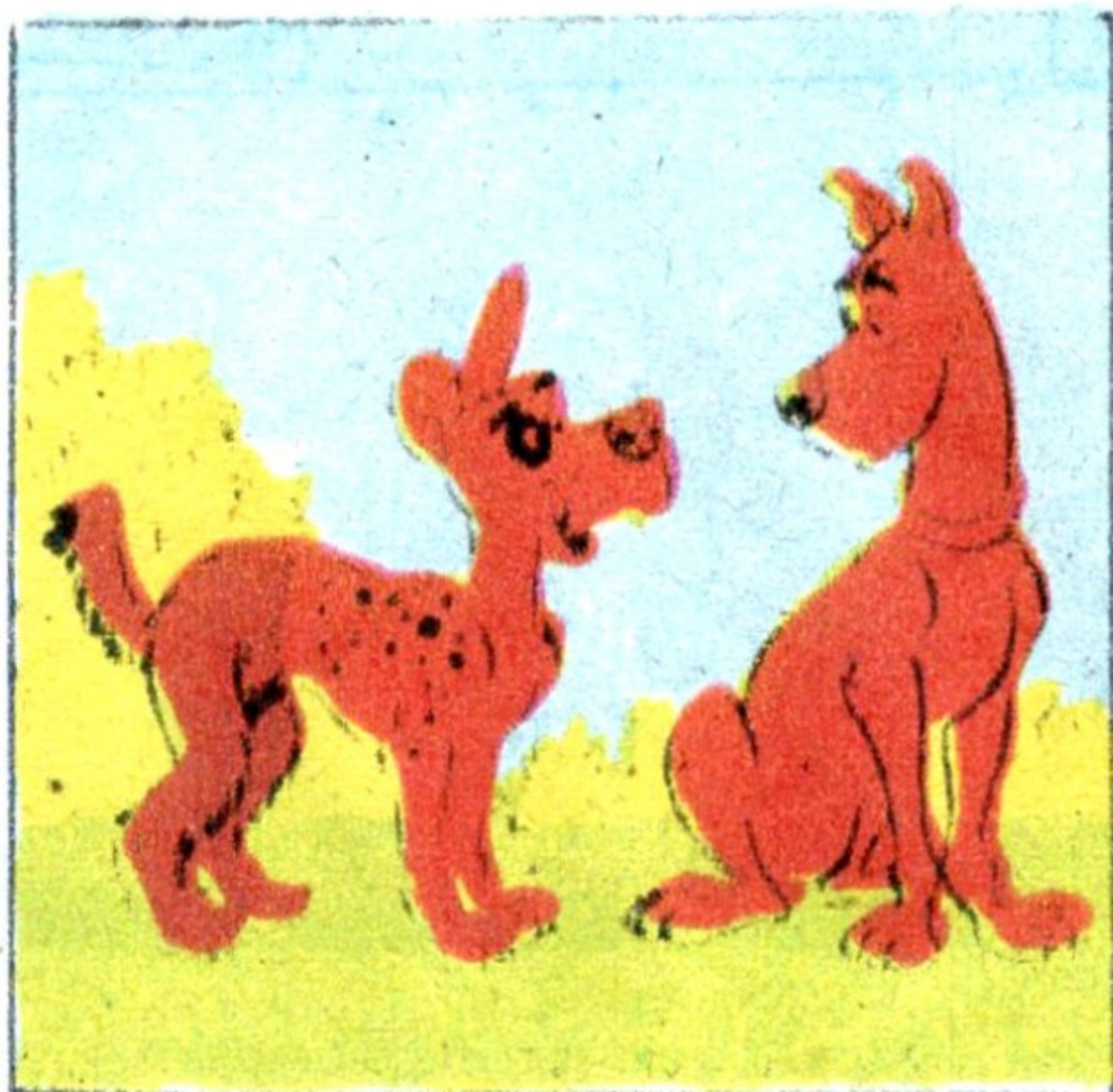

Весела МЕНАЖЕРИЈА

1. Сећам се једног старог врапца који нас је учио да је ОВО најсигурнији знак да треба да кренемо на југ!

2. Ти познајеш само полицијске псе! А ја сам ти, знаш, тајни агент!

3. Хик! Здраво, драга! Био сам на рођендану код нашег газде... хик... и пио неку фину лимунаду...

4. Знаш да одлазим у неки јужноамерички зоолошки врт па сам повела и преводиоца!

Микијево УКРШТЕНИЦА

АУТОР ВЕ- ТАК	ОПРЕДОМ ПРО- ВЕРИ- ТИ	САВИТИ, ПРЕСА- ВИТИ	ИТАЛИ- ЗАНСКА ОПЕРСКА ПЕВАЧИ- НА	МИРИС- НО СРЕД- СТВО, ЗАЧИН	СПАЗА- ЊЕ ШИВЕ- ЊЕТИ	ПАСТИР- СКА ПЕС- ТА	ВРЛОГ	МАКЕ- ДОНСКИ ПЕСНИК МИХО	ВРСТА ЗАКОР ЕКСПЛО- ЗИВА	"ИС- ТОК"
ОКОПА- ВАТИ КУ- КУРУЗ СИТНЕКИ ЗЕМЉУ										
ПРЕПРА- ВИТИ, ПРЕИНА- ЧИТИ										ПРИПАД- НИК ИН- АНЗАНС- КОГ ПА- МНА
ОБНОВИ- ТИ, ПРО- МЕНИТИ НАВО- ЉЕ										
ЈЕДНО- ИКОРЕН БРОЈ					"ЛИТАР" РИБО- ЛОВАЦ		ЈУЖНО ВОДЕ			
КОРПА ОД ПРЕБА							ЧЕШКА АФИРМА- ЦИЈА БОЖИ ОТРОВ			
ИТАЛИ- ЗАНСКА ПОРЦИ- НА ПРАЗ- НЕТЉА ВНО ЛИКА						ГЛАС ЗМИТЕ КОЉЕ				
РИМС- КИ ИСТО- РИЧАР, ТИВИ- ЉЕ				БУРЕ, БОРЕ ПОВОРНИ ОРАТОР						
УЧЕСТА- ЛИ ГЛА- ГОЛ									3. ВРСТА РИБА, БРОЈОВ- НИ	
НА- ВОД	ПРАСТА- НОВНИК ИБЕРИЈЕ ПОСЕДО- ВАТИ					ГРЧКО СЛОВО БИВШИ ПЛИВАЧ ЛИЗАН				ПРВИ И ЧЕТВРТИ САМО- ГЛАС- НИК
Р					КРАТКИ КАПУТ ТЈЕ ОБ- РАСТО ДРЕВЕТИ					
ПРЕСТО КОД ВИШЕ- ГРАДА										
ПРВО СЛОВО АВБУ- КЕ		ПРИСМЕ- ЉИЦА, ДРУГА- РИЦА ПРЕБЕН						ЗНАК ЗА ДРАН ЉУЖАНИ СПЕВ		100 m ³
ЈЕДНО- ИКОРЕН БРОЈ				ПОКРО- ВИТЕЉ УМЕТНОС- ТО "ПИКО"						
ИВО ТИЗАР- ДОВИК			ДВА КОПЛА- ДА				ГОЗ- БА			

РЕШЕЊЕ: ВОЗРАНО: ОПАШВАТИ, ПЕРАТИТИ, РЕВОВАТИ, ОСАМ, И, НАР, ТАРА, АНО, АМАТИ, ПСИ, ТИ, БАТОТЕ, ИТЕРАТИ, З, ИБЕР, КЕН, ИТАТ, ЈАКНА, ПИТОШЕ-ВИНИ, А, ДРЈА, Ђ, ТРИ, МЕЧЕНА, ИТ, ПАР, ПИР.

WWW.STRIPZONA.COM

